

אמר רבי עקיבא פרק תשיעי שבת

מג'ורת ה'יש"ם
עם הוועדות

(ג) כלניות פ"ג מ"ג
 (ד) אס מ"ז, (ג) מוקפתה
 (ה) פ"ג לטלמה, (7) ע"א ד"ה
 דתנן, (ט) סוד"ה והא.
 (ו) עין חות' עיוובון ה.
 ד"ה דפתחת.

ל'קוקוטי רישׁוּ
דנאש תור. רמא מוו
שייל מלט מנטה אל סוף
סדא טהטלמיס לילס
וושולין צאלטכון ווי מירן
מוֹסַעַמָּן סוכיה ז.

ג' גזירות שמא ימ'א, ומחר ק' צויע נצנננה ה' ג' בגטן ממכה כה'תל
וזל נצנננה ויל' יטס נל' טירוטן כל צמי העירונות: ו' א' דוא'
אל' א' ראש הור. כלומר חסילו מל' נומו ומחר ק' ווע' גערען מל'
נצנננה וויל' זטפלט קשטער פיע' נצ'ן ווע' צב'ו מה נאך ג' ייג'ין
מעון נל' כל'ה' מוע' ייך סכמאנקן.

ת הקנות ולא יהא
לא תנן ^ט היה ראש
רזה ^ט אחר מorder מפני
ראש תור בערונה
הערוגות שננו והא
גבנומה שורה לכאנ
בעו במערכם הפקייע
מהו אמר רב ששית
שורה רב אס' אמר
ת השורה ^ט איתיה
טע שניishi שורות של פול
ל דילען שניishi שורות
שורה אחת של קישואין
ושורה אחת של פול
ראיבא שרראבא ^ט
ת הרונזה למלאות
רונזה ששעה על ששה
לא קרנותיה כל מה
בנית ובני אמרדי דבר
ביבנים רב אש אמר
זרען ערבית זורען
רב אש ^ט עובדות
טפחים ורואין אותם
כטבאל

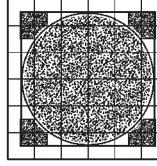
כל מזב חסידיו ותק לומר דעוגן ד' מצחין קימילה גאנז ד' גאנז:
 ריטען סמילען עד האנטול ו开会ן האן הפקק צין טרוגה זון ולעומת
 בס קומיניא מל' טפַּה הקונצ' ריטען פַּמִּינְיָה האל קובי וועל' ממליג
 י' נמי לילע נא צפַּי דמיניא מל' טפַּה מרכז גאנז דפַּרְנֵץ גאנז
 צונטמאליין כ' ו' יוקהן דקלהמע נמליגות כל גינימו ייך ננד מן

טפסים^ט פותח מלחצון על טפס נל טפס (ט):
מיין

גזירה שמא מילא כו' ו' זיה אלא ראש תורה. והיפילו ימלל מה
קளימות הן כלון עליינציג סה קרטונת למצעית זולינות
כנד ליטע טרנגורום סטטוטומיה וכור בעין להק מוש דסמי פלאג' ג'
דלאן גלטקה ג' טפחים כוון סיס פצן וביב. הן לרתק מוש צערוגה
לפי סקופיה סיל וליכם סיליליה:

רישומיאל (ב) אמר צרונקה בז'

רַבִּינוֹ חָנָנָאֵל

רביינו חננאל

תְּנִינָה ר' שא כהיר ור' מוקי זה ב'.
של של פלט המצד מחד
סורה אחת של קישושן
סורה אחת של תלעין
שרה את של נמל
הכפי אפס. ואלאם גם
ב' שורותה זה השאהת
אלאן ואלהת לאן
מכאות מלואן
מוכרבן ומורה
אבל אם טריה בשורה
וז אין' בשדה זו סורה
שנוגה לא' יוניבראט
היא ואסוד וזריך להרחק
כדי עזזה. וזריך רב
אשר (אנתון) שאוין
קשה להלעין וובל
המץדי דאית לה שואוי
אלל (דא) (פ' ה' פ' ה')
(שאוין המיטים ע"ש) שוד
ונטע שורה וזה פרקי
מלל איז והר. ופי'
שוארין עליין חובב
שאוחין באיז והוא חון
בדארומין לעין וזה איז
אדור להל עיז' עשבין
בשבה וניא איז מורה
ההשימים לא' קשיא ד'
דאלאם שאויא היליכן
דאילן שאויא לא' קשיא
הה (א-סידים) מסאי וה
דא' (א-סידים) מסאי אבל
בוד' צו גות עירובין
שכח מבלט שורה שוו'
אבל בר' בוגן דלאלאם
ויהויה הריחת דלאלאם אט
תְּנִינָה ר' שא כהיר ור' מוקי זה ב'.
הו ממר' ד' דמסוס קל' מינו
מג'יס למתני טוואלה קל' נולוקין
כובלה כרכ' חלעוער גולן גולן
הכפי כלכלם דגמי ממלחה
טבנות כלומן מוקי כמנלי נום לו
ד' כלך מלה דלה מוקי כלומן טבוני טוואלה וממלחה
הכפי כמנלי נום לו קפץ לטבנות ממלחה
לטבנות ממי קייל ממי מתני' המכני דריש
לטבנות ממי קייל קמי לא' וסילם
הכפי חלעוער ז' ממי מוקי דטבנות לו קפץ ו' גולן
ז' מהריה דטבנות לו קפץ ו' גולן
לא' לא' למנקען זממי' קרל דוקדרטס
כרכ' חלעוער קן עזליה ווומל' ר' ז'
לטבנות ממי מיס דטבנות דמסוס פלטנות
ז' לא' לא' (ה' פ' ז'): **פעמים** שע' ד'
טוויה כ' ממי לטבנות ננין ז'
ג' כי לא' נמי נקען ר' יטמעל
טבנה כרכ' עקכ' וגעווום לו נמי
ז': **ברוחבמה** שע' לה. לפלט'
אל קדושים זה ב'. וככלו' סכי
יום' ז' קדשיות ממעו' צו' וועז'
ז' מלכמת גאנס וגוי קודש'
ולטבנ' ז'

ששתה אין בה רועה אלא יג' טפחים מכלל ל' טפחים ומוגבלין רק לכ' גנבים. וברא און ייך הולך והלך לא באליך בלא כלוך בלא כלוח ברוך אלה להר. והר הוא מוקם קיסס בכוכביו. ואוקשנין אמר מאן טפחים נטהילן נטהילן ס' מ' עד ר' דקאמר רב חזנא. לרן מומשן ר' יתכל סני לאס זמפלט צנעליטו: וכ' פילוט מל סמן ממליכס ולכ' גלן צימיים אלא רב עקיבא:

מןין לפרטת בו שנא' הו' מוגנה נל' ור' עירoga קי' ה'תם. דצ'י בטבלא מוגבנעם. מילמה עוגלה נל' ור' עירoga קי' ה'תם. דצ'י מוגענעם לוחמגועה דס' קומל לסתיר ריש' מוכ' כ' וו' ולט' לא' נל' יותנקן ה'ל לדמלו ליעל' לא' לר' מוכ' עירoga קי' נמי' לח' לא' מוגרואה עוגונה נל' מצד' ור' עירoga יט' לר' מוכ' מיר' מרכ' ש'רו' טמאה.

במבלא מרובעת כטבלא הוא דשרי הא לאו הבי אסור התם לאכולי בה קולא **אחרינו לחתור ראש תור הדזאת הימנה:**

מתני' מניין לפולטה שכבת רע בום השלייש (שחתהא¹⁶) טמאה שנא'¹⁵ והוא נובנים לשילשת ימים¹⁶ מניין שמරחץין את המלה¹⁷ ביום השלישי שחל להיוות בשבת שנאמר ב' יודה ביום השלישי בהווות כואבם¹⁸ מניין שקורזרן לישן של והוריית בראש שעיר חמישתך שנאמר¹⁹ אם ידו חטאים כשנים כשלג ליבינו' מניין²⁰ לסבה שהוא כשהייה ביה' כ' ע"פ שאין ראייה לדבר זכר לרבר נון בעצמותו:²¹ ורבא בנים בקרבו וכשמון בעצמותו: ג' רישא דלא כר' אלעוזר בן עורייה ספרא בר' א' בן עורייה דרי' כרבי אלעוזר בן עורייה מהורה שמענה לה/manoi דלא מוקי בתנאי התנא רישא מהורה ומוקי לה לכולה בר' א' בן עורייה ומאן דמוקים בתנאי רישא רבנן וסיפא כר' אלעוזר בן עורייה ת' ר' פולטה שכבת רע ביום השלישי מהורה דברי' רבי אלעוזר בן עורייה רבי ישמעאל אומר פעומים שהן ד' עונות פעומים שהן ח' עונות פעומים שהן ו' עונות ר' עקיבא אומר לעילם ה' ו' ואם צאתה מקטצת עונה ראשונה נתונן לה מקטצת עונה ששית אמרו רבנן קמיה דרב פפא ואמרי' לה רב פפא לרבע בלשנמא ד' אלעוזר בן עורייה רבנן אמרו בה' עבד פרישה ור' ישמעאל כר' יוסי ראמר בר' עבד פרישה אלא רבי עקיבא במאן לעולם כר' יוסי כדאמר' ר' רב ארדא בר אהבה²⁰ משה בהשכבה עליה ובhashcoba ירד בהשכבה עליה דכתיב²¹ וישכם משה בברך ויעל אל הר סני בהשכבה ירד ברכוב²² ק' רד ועלית אתה ואחרן ענק מקיש יורייה לעלייה מה עלייה בהשכבה אף יורייה בהשכבה למלה לה למירא להו' וזה ואמר רב הנו' י"ז ישראל קרוישים הן ואין משמשין מתויזון ביום דה אמר רבא אם היה בית אבל מותר ואמר רבא ואיתמא רב פפא תלמיד חכם מאפייל בטליתו ומותר והו

גלוין השם

תורת אוד השלם
א) ויאמר אל העם היה
בנכים לשלישת ימים
אל תגשו אל אישה:
[שמות ט, ט]

**ב עיון ביום תשליש בפרותם פאבים וינחו
שני בני יעקב שמעון
ולוי אמי רנה איש תרבו ויבאו על הערום
פטע ויתרנו כל זכר:
[בראשית ל, כה]**

(ג) לכו נא ונכבהה יאמנה
 ו' אם ידרו חטאך
 בפניהם פשׁלג ילבנתו
 אם יארמו כהוּלען
 בפָּצְרָם ידוֹי: (ישעה א, ח)
 (ד) וילבש קלהה במדורה

וְתַבָּא בְּפִים בְּקֶרֶב
וְכִשְׁמָןָה בְּעַצְמוֹתוֹ
[ח' תְּלִיָּה, ח]
ח) וַיַּסְפֵּל שְׂעִיר לְהֹרֶד
אֲבָנִים בְּרָאשֵׁנָה
וַיַּסְפֵּם מֹשֶׁה בְּקֶרֶב
וַיַּעֲלֵל רֹר כְּפִין פְּאַמְּרָא
צֹהָר יְיָ אָתוֹ וַיַּחַק בְּרִיבָּרָא
שְׂעִיר לְהֹרֶד [ח' שְׂמָחָה, ח]

וְנִאָמֶר אַלְוֹן "לְךָ וְעַלְיתْ אֶתְחָה וְאַחֲרֵךְ עַפְקָד וְהַבְּנָגִים וְהַעֲבָדִים אֶל יְהֻרְסוּ לְעַלְתָּה אֶל:

הגהות וציוויל

רב נסים גאון

ליקוטי רישוי

תלמוד בבלי <עוז והרדר> - ג שבת תלמוד בבלי עמוד מס' 183 ה'ודפס ע"י תגלת אוצר החכמה